

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 15. juli 2011, BS NR 1-1961/2010

mod

Lægemiddelskadeankenævnet
Vimmelskaftet 43, 2
1161 København K

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag, der er anlagt den 8. november 2010, drejer sig om, hvorvidt sagsøgeren, [redacted] anmeldelse af en lægemiddelsskade til Patientforsikringen er sket rettidigt.

Sagsøgeren, [redacted] har nedlagt påstand om, at sagsøgte, Lægemiddelskadeankenævnet, skal anerkende, at [redacted] anmeldelse af 17. juli 2008 er sket rettidigt, hvorfor sagen ikke er forældet, og at Lægemiddelskadeankenævnet skal realitetsbehandle sagen.

Sagsøgte, Lægemiddelskadeankenævnet, har nedlagt påstand om frifindelse.

Oplysningerne i sagen

[redacted] blev den 11. maj 1999 indlagt på V SYGEHUS, hvor det blev konstateret, at hun havde haft en lille blodprop. Det fremgår af sygehusjournalen, at hun blev tilrådet at stoppe med at tage p-piller.

Hun blev efterfølgende henvist til S y Sygehus, koagulationslaboratoriet, på grund af hendes unge alder. Det blev her konstateret, at [redacted] blandt andet havde forhøjet mængde af stoffet homocystein i blodet, og at hun skulle sættes i behandling med folinsyre.

Den 14. september 2000 anmeldte [redacted] sygdommen som en arbejdsskade med begrundelsen "stort psykisk arbejdspress".

[redacted] blev den 24. april 2001 meddelt førtidspension som følge af den nedsatte arbejdsevne.

Arbejdsskadestyrelsen traf den 26. november 2001 afgørelse om, at blod-

proppen ikke kunne anerkendes som en arbejdsskade. Denne afgørelse påklagede Landsforbund på vegne og Arbejdsskadestyrelsen revurderede sagen og fastholdt sin afgørelse ved brev af 16. januar 2002.

Det fremgår af styrelsens brev, at der er konkret mere nærliggende private forklaringer på sygdomsbilledet i form af tobak, p-piller og forhøjet homocystein.

Afgørelsen blev påklaget til Den Sociale Ankestyrelse, der den 17. januar 2003 fastholdt, at skaden ikke kunne anerkendes som en arbejdsskade.

Den 17. juli 2008 anmeldte skaden til Patientforsikringen med henvisning til indtagelse af p-piller af mærket Gynatrol.

Patientforsikringen traf den 15. april 2009 afgørelse om, at sagen var forældet i medfør af § 22 i dagældende lov om erstatning for lægemiddelskader.

Advokat Birgit Lindø ankede på vegne af afgørelsen til Lægemiddelskadeankenævnet, der tiltrådte Patientforsikringens afgørelse den 10. maj 2010.

Forklaringer

har forklaret, at hun er uddannet teknisk assistent og arbejdede i 1999 hos . I tiden op til den 10. maj 1999 havde hun en meget stresset arbejdsperiode. Arbejdsmiljøet var hårdt, og der var utrolig stor udskiftning blandt medarbejderne. Der var et konstant pres fra ledelsen, og nye medarbejdere var hele tiden under oplæring samtidig med, at produktionen skulle fungere. Den 10. maj 1999 fik hun flimren for øjnene og blev desorienteret. Pludselig stoppede det, og hun fik en frygtelig hovedpine. Den følgende dag tog hun til lægen, som sendte hende videre til Sygehus. Hendes egen læge sagde ikke rigtigt noget om, hvad der kunne være årsag til generne. Hun var på hospitalet i 3-4 dage, hvor der blev foretaget neurologiske undersøgelser. Under hospitalsopholdet var der kun en kort stuegang, hvor hun talte med en læge. Lægen sagde, at hun havde fået en lille blodprop, og at hvis hun drev selvstændig virksomhed, skulle den afhændes. Hun fik endvidere at vide, at hun nok ikke skulle få flere børn, og at hun skulle stoppe med at tage p-piller. Lægen forklarede ikke nærmere om, hvorfor hun skulle stoppe med p-pillerne, eller at brugen af p-piller kunne have sammenhæng med blodproppen. Hun opfattede det som noget, man bare skulle, når man som ung havde haft en blodprop. De talte også om sterilisation og lidt om stress. Lægen ville ikke afvise, at stress kunne være årsagen til blodproppen. Samtalen varede ca. 10 minutter. Hun fik ikke oplyst årsagen til blodproppen, men blev sendt til yderligere

udredning på S Sygehus. På S Sygehus fik hun konstateret forhøjet homocystein og kom ind i et behandlingsforløb. De talte lidt om stress, men hun fik ikke noget at vide om, at p-pillerne kunne være årsag til blodproppen. Hun talte ikke efterfølgende med sin egen læge om, at p-pillerne kunne være årsagen til blodproppen, og hun havde aldrig selv tænkt på, at de kunne være årsagen. Hun regnede med, at blodproppen var en arbejdsskade som følge af stress, og hendes læge hjalp da også med at udfylde skemaet til Arbejdsskadestyrelsen. Det var Landsforbund der førte sagen, da hun selv havde det rigtigt skidt og ikke kunne overskue det. I 2001 fik hun en depression. Landsforbund påklagede afgørelsen fra Arbejdsskadestyrelsen, der foretog en revurdering af sagen, som hun modtog kopi af. Hun tænkte ikke nærmere over, hvad der stod om eventuelle årsager i brevet, da hun vidste fra S Sygehus, at den forhøjede mængde af homocystein var årsagen. Hun troede derfor fortsat, at blodproppen var forårsaget af stress. Hun blev først opmærksom på den mulige sammenhæng mellem brugen af p-piller og blodpropper, da hun i sommeren 2007 så en fjernsynsudsendelse på TV2 herom. Efter nærmere undersøgelser på internettet kontaktede hun patientforeningen, der henviste hende til at gå til en advokat. Hun har stadig gener efter blodproppen i form af problemer med korttidshukommelsen, og hun har svært ved at holde koncentrationen i længere tid. Hun er tilkendt førtidspension og arbejde i et skånejob.

L har forklaret, at han er praktiserende læge. Han har haft som patient i 25 år. Den 11. maj 1999 henvendte sig med symptomer på en lidelse i hjernen. Han mistænkte, at det kunne være apopleksi, og sendte hende til neurologisk afdeling på Sygehus. Han erindrer ikke, om han talte med om, hvad der kunne have været årsagen. Efterfølgende fik han journalen fra Sygehus. Det er helt normalt, at man tilråder patienter, der har haft en blodprop i hjernen, at de skal stoppe med at tage p-piller. Hvis havde været ryger, ville man også have anbefalet hende, at hun skulle stoppe med rygning. Han talte ikke med om, at p-pillerne kunne være årsag til blodproppen. Der var ikke noget i journalen, der gav anledning hertil. På daværende tidspunkt havde det i lægekredse været kendt i omkring 20 år, at p-piller kunne være en medvirkende faktor til blodpropper. Han var med til at udfylde anmeldelsen til Patientforsikringen.

P har forklaret, at hun har en bachelorgrad i psykologi og psykoterapi. I 1999 arbejdede hun som konsulent på Der var katastrofale arbejdsforhold, og mange medarbejdere var langtidssygemeldte eller sagde op. Personalet var præget af utryghed og uforudsigelighed, og ledelsen kom med reprimander i det åbne arbejdsmiljø foran alle kollegaerne.

Parternes synspunkter

— har i et påstandsdokument anført følgende hovedanbringender, der er gentaget og uddybet under hovedforhandlingen:

"at sagsøger ikke fik nogen indikationer eller informationer fra lægelig side om mulig sammenhæng mellem brug af p-piller og blodproppen,

at sagsøger i øvrigt ikke vidste eller burde have kendskab til den mulige sammenhæng mellem brug af p-piller og den indtrufne blodprop,

at en henkastet bemærkning fra Arbejdsskadestyrelsen i skrivelse af 16. januar 2002, hvilken skrivelse således hverken er en afgørelse eller tilsvarende, ikke medfører, at sagsøger vidste eller burde have haft kendskab til den mulige sammenhæng mellem brugen af p-piller og den indtrufne blodprop,

at forældelse derfor har været suspenderet grundet sagsøgers uvidenhed om sammenhængen,

at sagen herefter er anlagt rettidigt,

at sagsøgte herefter tilpligtes at anerkende, at klagen af 17. juli 2008 er indgivet rettidigt, hvorfor sagsøgers krav ikke er forældet, og

at sagsøgte herefter skal realitetsbehandle sagen."

Lægemiddelskadeankenævnet har i et påstandsdokument der er gentaget og uddybet under hovedforhandlingen anført følgende:

"Det gøres gældende, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte sagsøgtes afgørelse af 10. maj 2010 (bilag 14). Sagsøger har bevisbyrden, og der er ikke under sagen fremkommet nye oplysninger, der rejser tvivl om afgørelsens rigtighed.

Efter § 22 i dagældende lov om erstatning for lægemiddelskader skulle den af sagsøgeren påberåbte skade være anmeldt til Patientforsikringen senest 3 år efter, at sagsøgeren havde fået eller burde have fået kendskab til skaden. Efter retspraksis regnes forældelsesfristen fra det tidspunkt, hvor den erstatningsberettigede har fået eller burde have fået kendskab ikke alene til selve skaden, men også til at denne kunne være forårsaget af det pågældende lægemiddel og dermed til, at der kunne være grundlag for krav om erstatning efter loven. Ukendskab til reglerne om lægemiddelskadeerstatning kan ikke begrunde afbrydelse af forældelsesfristen.

Det gøres gældende, at sagsøgeren fik eller burde have fået kendskab til den mulige årsagsforbindelse mellem brugen af p-piller og blodproppen allerede under indlæggelsen på Sygehus i maj 1999. Uanset hvorledes den

lægelige anbefaling af at ophøre med p-piller blev formuleret over for sagsøgeren, måtte anbefalingen i sig selv give anledning til overvejelser om, hvorvidt pillerne kunne være årsag til blodproppen.

Det gøres endvidere gældende, at sagsøgeren senest fik eller burde have fået kendskab til den mulige årsagsforbindelse mellem brugen af p-piller og blodproppen ved Arbejdsskadestyrelsens brev af 16. januar 2002 (bilag 7), hvorved blandt andet pillerne blev angivet som (mere) sandsynlig årsag til blodproppen. Efter afslaget på anerkendelse af blodproppen som en erhvervssygdom havde sagsøgeren anledning til at overveje andre årsager og var med Arbejdsskadestyrelsens brev gjort opmærksom på, at p-pillerne kunne være en af disse.

...

Uanset om det lægges til grund, at sagsøgeren fik eller burde have fået kendskab til den mulige årsagsforbindelse mellem brugen af p-piller og blodproppen i maj 1999 eller i januar 2002, var lovens anmeldelsesfrist overskredet ved anmeldelsen til Patientforsikringen i august 2008 (bilag 10)."

Rettens begrundelse og afgørelse

Efter bevisførelsen lægges det til grund, at A under sin indlæggelse på V Sygehus i forbindelse med den konstaterede blodprop fik oplyst, at hun skulle stoppe med at tage p-piller. Hun fik ikke i den forbindelse oplyst, at p-pillerne kunne være medvirkende årsag til blodproppen.

Det kan videre lægges til grund, at A efterfølgende anmeldte sygdommen til Arbejdsskadestyrelsen som en arbejdsskade som følge af stress, og at hun modtog Arbejdsskadestyrelsens brev af 16. januar 2002 i forbindelse med en klage over styrelsens afslag.

Det fremgår af brevet, at der var flere andre nærliggende private forklaringer på sygdomsbilledet i form af blandt andet brugen af p-piller.

På baggrund af denne oplysning sammenholdt med afslaget fra Arbejdsskadestyrelsen om at anerkende sygdommen som en arbejdsskade og den tidligere oplysning fra V Sygehus om, at hun skulle stoppe med brugen af p-piller, burde A hvert fald på dette tidspunkt have fået kendskab til, at brugen af p-pille kunne være årsag til blodproppen.

Da anmeldelsen til Patientskadeforsikringen først blev indgivet den 17. juli 2008, og da en anmeldelse af en skade efter § 22 i den dagældende lov om erstatning for lægemiddelskader skulle være anmeldt senest 3 år efter, at A havde eller burde have fået kendskab til skaden, og at denne kunne være forårsaget af brugen af p-pillerne, er A krav forældet, og Lægemedelskadeankenævnet frifindes.

Efter omstændighederne findes hver part at burde bære sine omkostninger.

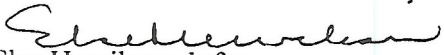
Thi kendes for ret:

Sagsøgte, Lægemiddelskadeankenævnet, frifindes.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part.

Heidi Porse Wett Lambert
kst. dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Viborg, den 15. juli 2011.

Else Henriksen, ktfm-